

Z Wiednia d. 6. Września.

C. K. Jenerał major Hrabia Spangen, po ukończeniu wyznaczonego na niego sądu względem poddania miasta Memingen i oczyszczenia się zupełnie z uczynionych mu zarzutów, został znów jako brygadyer w woysku umieszczony.

Doktor medycyny i chirurgii, Józef Stuhlofer w Badynie, przyłożył się z szlachetną nieinteresownością i nie z pracowaną gorliwością do szczepienia krwi ospy, 2500 dzieciom zaszczepił ją bowiem bezpłatnie w okolicach Badenu. Gubernium niższej Aultryi oświadczyło mu tak za jego gorliwość w szczepieniu rzeczonej ospy, jako też w przykładaniu się do zdrowia wiejskiego ludu w czasie ostatniej zarazliwej choroby, w pochwalnym wyroku szczególniejsze swoje ukontentowanie.

Szczególniejsza troskliwość, z jaką J. C. K. M. się przykłada do polepszenia publicznej edukacji i wykształcenia młodzieży, jest wiadoma, i niniejsza gazeta umieszcza czasami doniesienia o nowych urządzeniach, które publiczność tem łaskawem usiłowaniami J. C. K. M. jest winna. Opat i zakonnicy o-

packtwa Kremsminster zasługują tu na chwalebne w tej mierze wspomnienie. Oprócz osadzonego gorliwemi i zręcznemi nauczycielami gimnazyum i filozoficznych i teologicznych szkół, których gmachy po części nowo wystawione zostały, urządzone jest kosztem opacktwa osobny gmach dla przywrócić się mającego podług przepisu J. C. K. M. konwiktu. Największą dołożono staranności w urządzeniu sali nauk, sypialni, iadalni, dla chorych, i izby dla prefekta, a w zaprowadzonym porządku przedsięwzięto środki dotyczące się zdrowia, wygody, dozoru, nauk, iakoż nauki religii i obyczajności uczącej się młodzieży. Konwikt jest na 60 uczniów urządzony, który wkrótce będzie uzupełniony. Uczący przez innych nauk, uczą się języków Francuzkiego i Włoskiego, pięknego pisania, rysunków i muzyki. Procz tego konwiktu utrzymuje jeszcze opacktwa muzeum, w którym 50 młodzieży ubogiej z gimnazyum i szkół filozoficznych ma bezpłatny stół, odzież i przez połowę mieszkania. Gubernium tamtejsze zostało jeszcze w roku przeszłym kommissyą na miejsce dla zobaczenia tych wszystkich ustanowień, a po zdaniu nayspokorniej-

szey o tem sprawy J. C. K. Mei, raczył J. C. K. Mość opatowi, przełożonym i profesorom szczególniejsze swoje ukontentowanie oświadczyć za ich gorliwość w przykładaniu się do dobra religii i użytku kraju.

Z Brynu d. 6. Września.

Interessa Serwijskich powstańców, podług listu ku końcowi p. m. pisanego, nie są naysymptomaticzne, gdyż w Szabaczu i koło tej twierdzy lito do 10,000 Turkow, którzy d. 13 Sierpnia atakowali Serwianow, a lubo od nich z stratą odpartemi zostali, obrali sobie wszelako takie stanowisko, że im powstańcy nie zrobić nie mogą. Na żywności nie brakuje im także ani w mieście, ani w obozie.

Pod Belgradem zdarzył się d. 20 Sierpnia szczególniejszy przypadek. Letnia już kobieta z seraju baszy wystana była z miasta po mężku przebrana na zwiady ku obozowi powstańców, i tak była śmiała, że się aż do forpocztow Serwianow zbliżyła. Płeć swoją tak dobrze umiała ukryć, że ją Serwianie za szpiega mężkiej płci schwytali i dopiero w obozie przy zamordowaniu płci iej odkryli. Basza czekając z niecierpliwością na iej doniesienia, odebrał d. 20 od powstańców wiadomość, że schwytaną i zamordowaną została. Rozgniewany Basza, że mu się jego zamiar nie udał, kazał tego dnia zrobić wycieczkę; Serwianie przywitani ją mężnie, i zdawali się być na nią przygotowani; wypadli zdołani i odparli dosyć daleko Turkow; ale zrobiono pomyłkę w umowionych znakach, z czego Turcy korzystając, straszną rzeź pomiędzy niemi zrobili i spowrocili zwycięzcami.

Z Londynu d. 26 Sierpnia.

Negocjacje z Francją nie są jeszcze zerwane, iak tu już rozgłoszono. Postaniec, P.

Lisle, przybył tu w nocy z piątku na sobotę z listami od Lorda Lauderdale, i wszelkies użył ostrożności, aby iego przybycie nie było wiadomo. W sobotę zwołana została gabinetowa rada, która przeszło godzinę naradzała się nad listami Lorda Lauderdale, poczem postano powstańca Shaw z odpowiedzią do Paryża. Ministerjum nasze, iak się dowiadujemy, pochwała zupełnie dotychczasowe postępowanie Lorda Lauderdale i na dowod położonego w nim zaufania, upoważniło go do ciągnięcia dalej lub zerwania podług okoliczności negocjacji o pokoy.

W nocy z soboty na niedzielę przybył Lord Jarmouth z Paryża do Deal, i zaraz udał się do Londynu, gdzie w niedzielę miał naradzenie z P. Foxem. Nie była jednak zwołana gabinetowa rada, skąd wnoszą, że Lord Jarmouth nie miał żadnego zlecenia ważnego. Lord Jarmouth odbył w 48 godzin podróż z Paryża do Londynu. Rządowe papiery, które są barometrem publicznych mniemań, podnoszą się i spadają, iak spekulantom udaie się znaleźć wierzających ich domystem.

Admiralicja posłała d. 23 następujący list Lordowi przydymentowi Londynu do ogłoszenia:

"Z listow Adm. Warren, które na okęcie J. K. Mei Saracen do Portsmutu nadeszły i dziś tu odesłane były, pokazuje się, iż ten admirał d. 12 Lipca do Barbados przybył, i d. 14 znajdował się niedaleko S. Bartłomieja, skąd postanowił ścigać nieprzyjaciela, stosownie do nadeszłych o iego poruszeniach doniesień. Ostatnie urzędowe wiadomości donoszą, iż d. 7 znajdował się niedaleko Portorico, i wprzody jeszcze i liniowym okrętem i 2 fregaty był zmocniony. Od Admirala Cochrane nadeszły doniesienia pod d. 15 Lip-

ca z St. Kitt, w których wcale nie wspomina, ażeby się z Adm. Warren złączył. ,

D. 6 Lipca postali Francuzi łódź od eskadry Villamez, dla zmierzenia głębokości wnijsia do Tortola, i byłiby zapewne zniszczyli wszystkie tam będące okręty, gdyby eskadra Adm. Cochrane nie była ich tam uprzedziła. Wystąpił on także dwie fregaty dla pilnowania nieprzyjaciela.

Przeznaczono do przylądka dobrej nadziei przewozowe statki, jako też wyprawy na Śródziemne morze i do Portugalii wstrzymują zawsze jeszcze przeciwnie wiatry w Plimut.

Kuter Nimrod przybył w sobotę z Lizbony do Plimutu. Opuścił on Lorda St. Vincent pod Portugalskimi brzegami na czele 4 liniowych okrętów i 1 fregaty.

Kupiecka flota z Jamajki przybyła szczęśliwie do kanatu.

Podług doniesień z Portsmouth, miała Francuzka eskadra przejść d. 12 Lipca przez cieśninę Mona, i domyślają się, że popłynęła do St. Domingo, a stamtąd uda się do Hawany.

Postaniec stanu, P. Convoisier, przybył tu w ostatnią sobotę z listami od P. Adair z Wiednia.

Podług listu z Lizbony, widziane były 2 liniowe okręty Francuzkie i 3 fregaty d. 29 Lipca pod brzegami przylądka S. Augustyna (pod Brazylią.)

P. Fox przejeżdża się codziennie, dla użycia świeżego powietrza, i uda się o 6 mil od Londynu do wiejskiego mieszkania Chiswick Xcia Devonshire, aby był w poblikości, jeżeli by jego przytomność była potrzebną. Prauje on znowu w wydziale zagranicznych interesów.

Ministryalna gazeta *Morning Chronicle*

zapowiada dziś, iż jest zamiarem ministrów zwołać parlament na 28 Października i donieść mu o wypadku negocyacyi. Przybrane zofianie (wraża też gazeta) systema, które rozwinięte sily W. Brytanii nietylko do zabezpieczenia kraju, ale nadto całej Europy.

Eskadra Hieronima Bonapartego składała się podług ostatnich doniesień z 7 liniowych okrętów i 3 fregat.

Adm. Dacres znalazł się przy Jamajce dla zastąpienia tej wyspy przeciw nieprzyjacielskim zamachom.

W Roszefort znajduje się 5 liniowych okrętów i 3 fregaty do wyjścia pod żagle gotowych.

Pisma nasze zbiją pogłoskę, iakoby Lord Grenwill i P. Fox różnił się w zdaniu względem wojny lub pokoju.

Mowią, iż Lord Maitland, syn Lorda Lauderdale, uda się do swego ojca do Paryża.

Ludność północney Ameryki wynosi teraz 6 mill. 180,000 ludzi, pomiędzy którymi znajduje się 1 mill. 209,000 niewolników, 1 mill. 100,000 milicyi i ma 24 wojenne okręty 574 armatami uzbroione, a majątkow 66,000 &c.

Z prywatnego listu z Plimut przywodzi wieczorna dzisiejsza gazeta *the Star* co następuje: "W tym momencie przybył okręt od eskadry Adm. Warren, który ją opuścił kiedy widziata przed sobą Francuzką eskadrą. , Inny atoli list wzmiankuje, iż Francuzka eskadra 8 dniami pierwej przed Warrenem eskadrą płynie.

P. Erskine, nowy nasz minister przy Amerykańskich stanach już tam popłynął.

Przewozowy statek z 250 ludzi od 100 regimentu utonął przed Newfoundland i 9 ludzi tylko się wyratowało.

Oszust Daniels uciekł, czego się obawiano, na okręcie, który d. 20 z Granvesond odpłynął.

Lubo P. Fox, odzyskał już po części zdrowie, mówią jednak dziś, że nie zadługo złoży swoy urząd, który podobno Tomasz Grenwill otrzyma. Mowią daley, że Lord Petty, kanclerz skarbowy oddali się, a Pan Tierney wyższy otrzyma urząd.

Z Berlina d. 30. Sierpnia.

Dziś wyszły stąd regimenta żandarmow i leibhusarow. Jutro wyйдzie reszta pozostałych tu jeszcze batalionow grenadyerow z woyskową kassą i regimentem Müllendorfa; wszystkie idą do Magdeburga, jako miejsca zgromadzenia. W poniedziałek wyйдzie stąd reszta woyska.

J. K. Mość raczył na proźbę uwolnić od służby Jenerała Jleitmanta Elsnera, szefa regimentu żandarmow, dla słabości zdrowia, równie jak Jenerała piechoty i inspektora Pirch dla tychże przyczyn.

Xżę Eugeniusz Wirtemberski przybył tu z Stuttgardu dla objęcia dowodztwa nad jednym korpusem.

Roslyyski Półkownik Kulchiszew przyjechał tu z Drezna, a Hrabia Gołowski i Porucznik Roslyyski Takowiew wyiechali stąd do Petersburga.

Z Paryża oczekujemy powrotu gońca.

Podług ogłoszonego rachunku przez Berliński dyrektoryat ubogich darował Król od roku 1789 różnym ustanowieniom dla ubogich 343.918 talarow.

Wszyscy nasz poseł w Kopenhadze, Baron Senft Pilsach, jedzie w tymże zaszczycie do Konstantynopola, a sprawujący tam teraz interessa, Baron Bielefeld, otrzyma inne w kraju przeznaczenie.

Z Paryża d. 26. Sierpnia.

Dzisiejszy Monitor zawiera w sobie następujący ważny artykuł:

" Wszyscy Austriacy jeńcy, którzy w Wirtemberskim królestwie dla zachodzących trudności względem wykonania Presburskiego traktatu zatrzymanemi byli, są uwolnieni i powracają do Austrii. — Wszystkie Francuzkie woyska wielkiej armii otrzymały już przepis, któredy powracać mają do Francyi. Korpus Marszałka Ney przeprawi się pod Nowym Breysach za Ren. Korpusy Marszałkow Mortier, Bernadotte i Augereau powrócą przez Mogancki most. Korpus Marszałka Soult i różne iazdy odwody poydą przez Strazburg, a Korpus Marszałka Davoust przeprawi się pod Spirą. Tak więc przed końcem Września opuszczą wszystkie korpusy wielkiej armii Niemcy i na końcu rzeźżonego miesiąca nie będzie żadnego Francuzkiego żołnierza w Niemczech. — Około Paryża będzie kilka obozow dla wielkiej uroczystości rozbitych. W obozie pod Menden znajdują się już od 8 dni 12 batalionow. „

Tenże dziennik donosi z Kassel pod d. 19 Sierpnia: " Xżę nasz przystępuje do północney konfederacyi pod bezpośredniem przewodnictwem Króla Pruskiego. „

Z Drezna pod d. 16 Sierpnia: " Dworowi naszemu czynione są propozycye, aby przystąpił do północney konfederacyi; ale że znajdują się pomiędzy 4 wielkimi dworami, między Austryą, Francją, Rosją i Prussami, nie chce zaremnie bez ich rady czynić. Xżę nasz radłby bardzo zostać neutralnym i nie należeć do żadnych zatargow. Dotąd postawie Francuzki, Roslyyski i Austriacki żadnych mu nie czynią propozycyy, jednego tylko wielkiego dworu Minister czyni kroki. „

Z Frankfortu pod d. 18 Sierpnia: " Zapewniają, iż Cesarz Napoleon oświadczyć ka-
zał, iż kraje ligi R-ńskiey są nietykalne, iż
żadne obce woyska pod jakimkolwiek bądź
pozorem przez nie przechodzić nie mogą, i że
wstąpienie na ich grunt uważane być ma iako
zgwałcenie granic. ,

Gdy los południowych Niemiec zatwier-
dzony już został, wyiechali zatem stąd depu-
towani wielu Niemieckich stanów.

P. Abel, rezydent dotychczasowych wol-
nych Anzeatyckich miast, ma teraz na swoim
mieszkanu napis: " Poselstwo Anzeatyckich
miast. ,

Minister wewnętrzny królestwa Włoskie-
go, wydał odezwę, w której wyraża, iż de-
szła go wiadomość, że w niektórych mie-
scach królestwa czynią różnicę między żyda-
mi i chrześcianami. Konstytucya państwa nie
uznaie tej różnicy; żydzi mają przeto iedna-
kowych praw i swobod zinnemi obywatela-
mi używać.

Miało Wenecya na wiadomość ozawar-
tym pokoju z Rosją było oświecone.

D. 21 w nocy umarła Marszałkowa Au-
gereau w swey wiosce o 12 mil od Paryża.

Wzor tryumfalnego pomnika, który
składać się ma z samych w ostatney wojnie
zdobytych armat, podany został Cesarzowi
przez Marszałka Diurok.

Onegday i wczoray przechodziło przez
Paryż wiele woysk z muzyką i postrzelanemi
choragwiami do obozu pod Meudon. Pisma
nasze mówią, że to są pierwsze woyska wiel-
kiej armii, które się na tryumfalną uroczy-
stość zgromadzą.

Pogłoska, iakoby tu z nieograniczonym
pełnomocnictwem przybył z Londynu Tomasz
Grenwill, jest zmyślona.

Oto jest wyrok Kardynała Arcybiskupa

Paryzkiego, w którym rozkazuje ogłoszenie
katechizmu, który ma być używany w wszy-
stkich kościołach państwa Francuzkiego, i któ-
ry tylko sam ma być nauczany w iego dyc-
cezyi:

Jan Chrzecielski de Belloy, i t. d. — Mo-
cnenem życzeniem jest kościoła, Wierni Chrze-
śta nie, aby nauka chrześciańska istotnie iedną,
wszędzie iednakowym sposobem nauczana by-
ła, (Katechizm Trydencki, przedm. X.) i
aby Chrzescianie iednakowym mowili ięzy-
kiem, ponieważ iednakowe mają uczucia i
wiarę. (I Cor. I 10.) Dla osiągnięcia tego
celu, i na mocy dawniejszey ustawy ułożony
został, stosownie do życzenia kościoła, kate-
chizm, który ieden używany będzie w wszy-
stkich kościołach państwa Francuzkiego. Nie
ubliżono przez to, Wierni Chrzescianie, wła-
ściwym prawom biskupa, nauczania prawd
świętych. Miano w żywey pamięci, iż Je-
zus Chrystus do samych Apostołów powie-
dział: *Idźcie, nauczajcie wszystkie nardo-
dy, ia z wami wszędzie będę aż do skoń-
czenia świata.* (Mat. XXVIII.) Monarcha,
który nad nami panuje, chociaż go Opatrzność
wyniosła na szczyt potęgi ludzkiej, uznaie
iednak z chlubą, iż nie do Cesarzow, lecz do
Papieżow, należy tłumaczenie świętych tajem-
nic kościoła Boskiego. (Greg. II. Epist. ad
Leon ante 7 Synodi acta.) Wyznaie oraz z
iednym poprzednikiem, który tron Francyi po-
siadał: iż " iezeli jest obowiązkiem kapła-
now ogłaszać z wolnością prawdy podane
przez Jezusa Chrystusa, tedy niemniej jest po-
winnością Monarchy słuchać ich opowiadanych
na mocy Pisma S. i z dzielnością. , (Pragm.
cap. VII. apud Bossuet Disc. sur l'unit de l'E-
glises.) Udał się więc do zastępcy pierwsze-
go z pasterzow, do głowy kościoła, dla na-
dania Francyi iednostaynego składu tej S. nau-

ki, którey nie powinniśmy odbierać iak tylko z rąk kościoła i iego pasterzow: azatem po potwierdzeniu przez Legata S. Stolicy, udzielony nam dopiero został ten nowy katechizm. Odebraliśmy go z uszanowaniem na iakie, tak wielką powagą zastugując, a z ufaniem iakie pokładamy w osobie Papieża, który z chwałą piastuje urząd naczelnika kościoła, było dostarczającym do przyięcia go bez dalszego roztrząsania. Lecz przypomniałszy sobie, iż nie jednemu biskupowi, ale wszystkim J. Chrystus powierzył święty skład wiary, (1 Tim. VI. 20.); iż iako Biskupi jesteśmy postawieni na straży po wieżach S. miasta, abyśmy czuwali nad iego bezpieczeństwem (Isai I. XII. 6); iż czuwanie jednego nie pozwala innym być mniej czynnymi i bacznymi, i że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni J. Chryst. za zachowanie wiary, której nas zrobił składem i sędziemi. Rozstrząśniliśmy więc z uwagą *Katechizm ku użyciu kościołow wszystkich państwa Francuzkiego*. Widzieliśmy w nim wyłożoną naukę Katolicką w zupełney całości, i widzieliśmy w nim prawie całe dzieło świętego Biskupa w Meaux, tego nieśmiertelnego obrońcy wiary, którego kościół Francuzki lubi zawsze słuchać powtórzone słowa iego wymowy. Powinności podanych względem rządzących niemi Monarchow, tak są dokładnie w tym katechizmie wyłożone, iak jeszcze nie były, czasy bowiem w których żyjemy, nie odpowiadają bynajmniej czasom upłyniętym, w których Chrześciance niwzdrygali się nigdy, kiedy tego zbieg okoliczności zdawał się wymagać, wyznaczyć swe uczucia, względem prawicy wyznaczoney od Boga na zarządzanie światem. Lecz zasady, które się w nim zamykaia, są zasadami wszystkich wiekow, gdyż Religia nigdy z swych zasad niezmenia. A tak o-

głaszając dziś nasze obowiązki względem Cesarza, czynimy to, co czynili pierwsi Chrześciance; używamy tych samych wyrazow, których oni używali. Z niemi razem liczymy między nasze powinności: "błaganie Odwiecznego za zdrowie naszego Monarchy. Prosimy o długie życie dla niego, o panowanie wolne od troskow, o rodziwo szczęśliwe, o broń niezwyciężoną, o wieiny senat, o lud dobry, o pokoy z światem, nakoniec o to wszystko, czego by żądać mógł, iako prywatny i publiczny człowiek." (Tertul: Apol: XXIX.) — Modlimy się, mówią jeszcze bohaterowie pierwszych kościoła wiekow, toż samo i my powiedzmy, modlimy się za naszego Cesarza, wyciągnawszy ręce do Nieba, gdyż nie są z tym ucznkiem zmazane; modlimy się z czczeniem wypogodzonym, gdyż najwymyślniej nieruńcimy się, modlimy się bez napominania, nas oto, gdyż czynimy to z przywiązania i z szczerością dusz naszych. (Tamże) Uznaiemy dzieło Boga w potędze naszego Cesarza, i z religii mamy uszanowanie dla tego Pana, który na zemi jest wizerunkiem Niebieskiego Bóstwa. (Tamże XXXIII. XXXIX.) Nakoniec, Wierni Chrześciance, władający Francją Monarcha zastuguje na chwałę, że w trudnych okolicznościach przywrócił obrzędy publiczne S. Religii waszych oycow. (Katechizm kar. 2. lek. VII.) Ponieważ takie użycie wstąpił zastuguje na wieczną chwałę, więc sprawiedliwie powinien być w dziejach Religii umieszczony obok imienia Konstantyna, iako Bohater, który za przykładem tego sławnego Cesarza, stał się opiekunem prawdziwey Religii. „

Z Greifswald d. 29. Sierpnia.

Podług nadeszłego dziś do J. K. Mci najpokorniejszego rapportu od dowodzącego Generała adjutanta, Hrabi Löwenhielm, weszły

pod jego rozkazami będące Szwedzkie wojska d. 27 po południu z najwyższym ukontentowaniem mieszkańców do Ratzeburga. Dwoma dniami pierwej nadszedł do stojących w Lauenburskim kraiu Pruskich oddziałów rozkaz, aby natychmiast wyruszyły, co też nastąpiło i oraz wszyscy urzędnicy Pruscy wyiechali. Magazyny Pruskich wojsk, znajdujące się w tym kraiu, były już poczęści za Ebę przewiezione; a że wspomniany Jenerał miał wyraźny od Króla rozkaz, aby tych magazynów wcale nie tykał, zatem w przytomności nawet wojsk jego były wywożone. Hrabia Löwenhielm postawił część wojska swego wraz z konną artylerją w Ratzeburgu, a resztą oddziałów zajmuje miasta Lauenburskie.

Dziś po południu wyiechał Jenerał adiutant, Półkownik Engelbrechten, do Berlina z listem od Króla Jmci naszego do Króla Jmci Pruskiego.

Z Filadelfii d. 1. Lipca.

Oto jest raport ogłoszony w Karakas, względem wyprawy Mirandy:

"Dnia 27 Kwietnia, mniemany Jenerał Miranda, bez innej pomocy, iak tylko pod protekcją rządu mieniącego się bydz przyjacielem Hiszpanii, pokazał się pod brzegami prowincyi Karakas, lecz był opuszczonym i wzgardzonym przez Murzynów w Jacmel. Miranda wystąpił przy ujściu Okumary, o 14 mil na zachod L guira, wystąpił zaraz sześciu swych współtowarzyszów, w celu uwiedzenia i podburzenia mieszkańców. Rząd który troskliwie wszystkie jego kroki śladował, od wysścia na morze, aż do Jacmel, a z tamtąd aż do Orna, dał rozkaz dwóm statkom Hiszpańskim do uderzenia na niego, co też nastąpiło d. 28 z największym zapętem. Na ow czas nędzny ten człowiek, który my-

ślał tylko o rozbojach; niszczeniu; krwi rozlewie i pożogach, niewidział dla siebie innego bezpieczeństwa iak tylko wucieczce, zostawwszy nieprzyjaciółom dwa swoje statki, i 53 współzdrayców z bronią, amunicją, ubiorem i papierami. Dnia 30 szpiegowie, którzy na brzeg wysiedli zostali schwytni, niezyskawszy w całym swem poselstwie nic więcej, nad zapewnienie, iż się oszukali, i że wszystkie klasły ludu tego kraiu, kochają swego monarchę i szanują prawa. Papiery Mirandy zostały roztrząsione; nie znaleziono w nich iak tylko buntownicze odezwy; oszukujące złych poddanych, którzy mu się uwieść dali, i krzywdzące rzetelność osadników Hiszpańskich, Z resztą przedsięwzięta ta wyprawa z największą niewiadomością, nie sprawiła iak tylko szczęśliwy wypadek dla tego kraiu. Zapęał wzniósł się do najwyższego stopnia w wszystkich klasach osadników. Każdy okazał największą wzdardę przeciw nikczemu szalbierzowi, i widzieć było można jasne tego dowody. Potępiony był zdrayca jednomyślnie i liczne wyznaczono nagrody za dostawienie jego głowy; brzegi są zapelnione ludźmi uzbroionemi w bagnety, i żołnierzami, którzy zochotą biegli na wyznaczone miejsce, i dawali nowe dowody przywiązania do Monarchy, przywiązania do swego Jenerała i wzdardy iaką w nich rodził niegodziwy zamysł.

Z Neapolu d. 3. Sierpnia.

Marszałek Massena gromi, i rozpędza wszędzie buntowników! Przepędził noc d. 6 w Lauria i postąpił d. 7 udać się do Castrovillari. Dwie kolumny idące z Salerny i z Torre del Annunciada, szły wzdłuż brzegów i rozbrajały wszystkich mieszkańców, dla zapewnienia spokojności, która szczęściem dotąd nie była zaburzona, gdyż mieszkańcy

głuchemi byli na głos nieprzyjaciół. Kupactwa, i wszystkie te niegodziwe udawane ob-
buntowników weszła przy odgłosie bębna do iawienia, widzenia, i odkrycia, któremi taż
Laurenzana, w celu podburzenia mieszkańców, niewiasta ludzi zwodzić umiała; ona zaś ska-
lecz zawiedli się, gdyż ich wszystkich za- zana została do domu poprawy w Rzymie,
trzymano. Major Legii w Basilicata, na czele do poty do poki zgromadzenie S. widzieć te-
kompanii żandarmów, tudzież gwardyi pro- go będzie potrzebę.
wincyi Vignetta i Abriole toczył przez trzy
po sobie następujące dni potyczki w lasach A-
rioso i de Lama, które od dawna były za-
pełnione rozbojnikami. Mowią, iż wdowa i
szwagrowie herszta buntowników Rodio, straszne
okrucieństwa robią z jeńcami Francuzkami.

Bardzo wiele ludzi uchodząc rzezi schro-
niło się tu z Kalabrii. Policya nakazała z te-
go powodu, aby się w przeciągu dwóch dni
opatrzyli biletami bezpieczeństwa, inaczej wy-
pędzonemi zostaną. Przybyli tu także depu-
towani z różnych dystryktów Kalabrii, dla
uproszenia łaski Królewskiej nim tam ur-
szalek Massena z wojskiem w kroczył. W ie-
lu mieszkańców przekonało się, iż buntowni-
cy nadużywają tylko imienia Króla Ferdynan-
da, ażeby mogli rabować i łapć.

Gdy niektóre majątne osoby wzbraniały
się przyłożyć do otworzonej przez Króla po-
życzki, zapowiedziano im zatem, iż jeżeli się
dłużej ociągać będą, tedy nie pożyczkę, ale
wojenną kontrybucyą będą musiały złożyć.

Z Rzymu d. 10. Sierpnia.

Kommissarz jeneralny S. inkwizycyi, wy-
dał wyrok przeciw Christynie Conti, która
udawała jakoby z daru Nieba, była udarowa-
ną pokazaniem się iey J. Chr. Maryi Panny,
S. Józefa, S. Anny, dusz w czyszczu będą-
cych, tudzież, iż miewała objawienia i moc
przepowiedania. Niewiasta ta była zaprowa-
dzoną do więzienia S. inkwizycyi, gdzie
przez badania iey szalbierstwo i udawanie zo-
stało odkryte. J. S. w celu wyprowadzenia z
błądu publiczności, kazał ogłosić szalbier-

stwa, i wszystkie te niegodziwe udawane ob-
iawienia, widzenia, i odkrycia, któremi taż
niewiasta ludzi zwodzić umiała; ona zaś ska-
zana została do domu poprawy w Rzymie,
do poty do poki zgromadzenie S. widzieć te-
go będzie potrzebę.

Z Medyolanu d. 18. Sierpnia.

Listy z Toskanii donoszą, że Królowa
Etruryi postanowiła ustąpić Lunigianowi Pie-
trasantino, a zato dostanie nadgrodeń winney
okolicy.

Donoszą z Rzymu, iż Lucyan Bonaparte
wyjechał ztamtąd do Paryża.

Z Liworna d. 15. Sierpnia.

Pomiędzy okrętami Amerykańskimi,
które tu od dni 15 przybyły, znajduje się
jeden prosto z Chin przybyły, naładowany
naydroższymi korzeniami, i wielą złotą któ-
re w kantonie wymienił za srebro z zyskiem
po 20 od 100.

Z Stuttgardu d. 25. Sierpnia.

Konie Xcia Alexandra Berthier, mini-
stra wojennego, które niedawno przeszły
przez Canstadt, idąc do Paryża, przeszły d.
22 nazad przez to miasto do Monachium.

Prochownia w Pforshheim wyleciała na
powietrze d. 18 t. m. Trzy osoby które się w
niej znajdowały straciły życie.

Z Kopenhagi d. 26. Sierpnia.

Dowiadujemy się, że nie ratyfikowanie
z strony Roslyyskiej, podpisanego przez P.
Oubril traktatu pokoju między Roslyją i Fran-
cya, było skutkiem dwóch gabinetowych rad,
poczem podane zostało znajdującemu się w
Petersburgu Francuzkiemu Konsulowi, P. Les-
seps, ostateczne oświadczenie dworu Roslyy-
skiemu, zawierające w sobie warunki, pod
którymi Roslyja oharuje otworzyć nowe nego-
cyacye względem przywrocenia pokoju.

głuchemi byli na głos nieprzyjaciół. Kupactwa, i wszystkie te niegodziwe udawane ob-
buntowników weszła przy odgłosie bębna do iawienia, widzenia, i odkrycia, któremi ta
Laurenzana, w celu podburzenia mieszkańców, niewiaśta ludzi zwodzić nmiała; ona zaś ska-
lecz zawiedli się, gdyż ich wszystkich za- zaną została do domu poprawy w Rzymie,
rzymano. Major Legii w Basilicata, na czele do poty do poki zgromadzenie S. widzieć te-
kompanii żandarmow, tudzież gwardyi pro- go będzie potrzebę.

Z Medyolanu d. 18. Sierpnia.

Listy z Toskanii donoszą, że Królowa Etrury postanowiła ustąpić Lunigianowi Pietrasantino, a zato dostanie nadgrode w inney okolicy.

Donoszą z Rzymu, iż Lucyan Bonaparte wyjechał ztamtąd do Paryża.

Z Liworna d. 15. Sierpnia.

Pomiędzy okrętami Amerykańskimi, które tu od dni 15 przybyły, znajduie się jeden prosto z Chin przybyły, naładowany najdroższymi korzeniami, i wielą złotą kóre w kantonie wymienił za srebro z zyskiem po 20 od 100.

Z Stuttgardu d. 25. Sierpnia.

Konie Xcia Alexandra Berthier, ministra wojennego, które niedawno przeszły przez Camstadt, idąc do Paryża, przeszły d. 22 nazad przez to miasto do Monachium.

Prochownia w Pforsheim wyleciała na powietrze d. 18 t. m. Trzy osoby które się w niej zuaydowały straciły życie.

Z Kopenhagi d. 26. Sierpnia.

Dowiadujemy się, że nie ratyfikowanie z strony Roslyyskiej, podpisanego przez P. Oubril traktatu pokoju między Roslyą i Francją, było skutkiem dwóch gabinetowych rad, poczem prdaue zostało znajdującemu się w Petersburgu Francuzkiemu Konsulowi, P. Lesseps, ostateczne oświadczenie dworu Roslyyskiemu, zawierające w sobie warunki, pod któremi Roslyą ośiarnie otworzyć nowe negocyacye względem przywrocenia pokoju.

Bardzo wiele ludzi uchodząc rzezi schroniło się tu z Kalabrii. Policya nakazała z tego powodu, aby się w przeciągu dwoch dni opatrzyli biletami bezpieczeństwa, inaczey wypędzonemi zostaną. Przybyli tu także deputowani z różnych dystryktow Kalabrii, dla uproszenia łaski Królewskiej nim tam szatak Massena z wojskiem w kroczył. Wielu mieszkańców przekonało się, iż buntownicy nadużywają tylko imienia Króla Ferdynanda, ażeby mogli rabować i łupić.

Gdy niektóre majątne osoby wzbraniały się przyłożyć do otworzonej przez Króla pożyczki, zapowiedziano im zatem, iż jeżeli się dłużey ociążać będą, tedy nie pożyczkę, ale wojenną kontrybucyą będą musiały złożyć.

Z Rzymu d. 10. Sierpnia.

Komisnarz jeneralny S. inkwizycyi, wydał wyrok przeciw Christynie Conti, która udawała iakoby z daru Nieba, była udarowaną pokazaniem się iey J Chr. Maryi Panny, S. Józefa, S. Anny, dusz w czyszczy będących, tudzież, iż miewała objawienia i moc przepowiedania. Niewiaśta ta była zaprowadzoną do więzienia S. inkwizycyi, gdzie przez badania iey szalbierstwo i udawanie zostało odkryte. J. S. w celu wyprowadzenia z błędu publiczności, kazał ogłosić szalbier-

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 14. Września 1806.

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Kosickiemu: że Pan Felix Jaworski u sądow tych — o zapłcenie summy 35,000 zł. pol. czyli 8750 ryń. w złocie lub grubey monecie srebrney z prowizyą po 5 od sta dnia 24 Czerwca 1803 roku i z kosztem prawnym — żatobę na niego, tudzież na PP. Cypryana Wasowicza i Teodora Kosickiego, niemniej Felixa Kosickiego w kurateli zostającego, i Pawła Kosickiego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego O. P. D. Niemetza, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądowi tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakób Kulczycki.

F. Fohlberg.

Marx.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej

W Krakowie dnia 13. Sierpnia 1806.

Pauminger.

C. Kr. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi de Witenes Wieliczko, którego miejsce mieszkania nie jest wiadome: że Pani Maryanna Buynowna u Sądow tych — o umorzenie donacyi dóbr sukcesyjnych Buynowskich — żatobę na niego podała, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego Męcińskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem

niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwycim, to jest w przeciągu 90 dni excepcyą podał, i jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczona w czasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrocy za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niełogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winiea.

Jakob Kulczycki.

Sterneck.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 4. Sierpnia 1806 roku.

Pauminger.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że Michał Bogustawski dnia 11 Kwietnia r. b. umarł; że zaś między innymi tegoż zmarłego sukcesorami także dway bracia jego Pan Antoni i Jan Bogustawscy, których miejsce mieszkania, nie jest wiadome, aktem obsygnacyi są wskazaani, przeto onymże zaleca się, ażeby się końcem osiągnięcia dziedzictwa po przereczonym zmarłym pozostałego, w terminie prawnym zgłosili, i przez siebie sami, albo przez dodanego im na dniu dzisiejszym zastępcę adwokata Bałdowskiego, oco z prawa wypada, prosili; inaczey bowiem cząstki ich dziedzictwa dopoty w zarządzaniu sądownem zostawac będą, dopokil oni nie będą mogli być za zmarłych ogłoszonymi,

W Krakowie dnia 6 Sierpnia 1806.

Jakob Kulczycki.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Pauminger.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Antoni Stawiski dnia 5 Marca roku przeszłego w Krakowie bezzennie umarł, i Testamentem dnia 1go Marca tegoż roku sporządzonym Elżbietę de Poszman Radwańską dziedziczką ustanowił, najbliższym także krewnym swoim, jeżeliby się w przeciągu lat 3 zgłosił, sumnę 1500 zł. pol. legował. Gdy zaś ci krewni zmienienia nie są wrażeń, ani też sądom tutejszym nie jest wiadomo, czyli i gdzie zostają; przeto tym Edyktem wzywają się: ażeby się w terminie przez Testatora oznaczonym do tego Legatu zgłosili, bo inaczey podług myśli testamentu utracą prawo do sukcesyi czyli względnie do Legatu uczynionego.

W Krakowie dnia 20. Sierpnia 1806.

Jakob Kulczycki.

W. Roskoschny,

Sterneck.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowsk: Galicyi Zachodniej.

Besk.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Magdalenie Zalewskiej: że Fiskus Królewski imieniem kościoła parafialnego w Ruszczy u Sądow tych — o detaxacyą dezołacyi w plebanii Ruszczy — żałobę na nią, tudzież na innych ś. p. Xłędza Kajetana Kulpińskiego wopólsukcesorow podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił; — Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie ona została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, oneyże Pani Magdalenie Zalewskiej adwokata tuteyszego Ostawskiego z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten. stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedzicznie przepisanej rozpoznac się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwycim, to jest dnia 11 Listopada r. b. sama stanęła, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrata, tego sądom tuteyszym wymieniła, i po-

dnę przepisu tych środków prawa używała, które do obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyulknąć mogącą samaby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Jakób Kulczycki.
Sterneck.
F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 30 Kwietnia 1806.
Beck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktom nieprzytównych sukcesorów ś. p. Xiędza Ząbeckiego, to jest: Macieja Tydeka i Łucyą z Tydekow Szulcową, a których miejsce mieszkania nie jest wiadome: ażeby się względem obięcia dziedzictwa po przereczonym Xiędzu Ząbeckim d. 1 Lipca 1797 zmarłym, pozostałego w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu tym pewnie zgłosili; ile że inaczej postępując podług prawa §. 625 części IIgłej ustawy cywilney dziedzictwo to z sukcesorami, którzy się zgłosili będzie pertraktowane, i tym, którzy najbardziej prawo po sobie mają wydane zosłanie. W Krakowie dnia 8 Lipca 1806.

Jakób Kulczycki.
Sterneck.
F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Przez Sąd Magistratu C. K. Miasta Cyrkular. Radom: wiadomo się czyni, iż na żądanie Pani Teresy zmarłego Jana Hofsztetera żony, pozostałej wdowy nieletniego potomstwa z tymże Hofsztetere m srodzonego, Matki i opiekunki, tudzież W. Jana Plo-nera współopiekunicy sadownie dodanego, stosownie do Rezolucyi sądowej dnia 27 bris r. b. Nro. 500 zapadłej, dworki dwa w mieście Radomiu na przedmieściu Jedlinskim pod Nrm 13 i 94, wraz z placami, ogrodami leżące, podług dzieła detaxacyi d. 23 Maja r. b. sporządzonego, pierwszy pod Nrm. 13 Zł. pol. 4791 gr. 21. Drugi pod Nrm. 94 Zł. pol. 3553 gr. 10 oznaczowane, na terminie dnia 4 8bris r. b. o godzinie 9 ranney w miejscu gdzie leżą pod następującemi warunkami z osobna sprzedane zosłanę: a) Ze licytowań chcący 10tę część szacunku oznaczonego, to jest pierwszego dworku Nro. 13 Zł. pol. 475 gr. 5 1/2. Drugiego Nro. 94 Zł. pol. 355 gr. 7 w gotowych pieniądzech na Vadium złoży. b) Summę najwyższą z licytacji należącą się w ciągu dni 14 urzędowi delegowanemu (końcem w depozyt Sądowy iej oddania, i potem za pewną hypeteką ulokowania) złoży ten, który przez najwyższy danie, nabywcą stanie się, inaczej Vadium utraci, i na jego koszt inna licytacya oznaczona będzie, a ztym w chęci licytowania będący, na terminie oznaczonym stawic się mają, którym, jeżeliby tego żądali, protokół detaxacyi wymienionych dworkow z wyszczególnieniem do każdego placu i ogrodu wymiaru oznaczonego z kancelaryi sądowej wydanym zosłanie. Dan w Radomiu dnia 4 Września 1806.

Antoni Sojecki.
Tendor Kudelski.

Z Rady Sądu Magistratualnego Miasta C. K. Cyrkularnego Radomia.
Franciszek Stefański.

Magistrat Król. i wolnego Miasta Sandomierza w zachodniej Galicyi oznymaie tym Edyktom Stefanowi Nowakowskiemu mieszczaninowi Sandomirskiemu, że Jozef Nowakowski u Sądu tego o powrocie kapitalney summy 700 zł. pol. i od tey należący się od czasu rozpoczętego processu prowizyi żalobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś Sąd ten o jego przemieszkowaniu, lub czyli wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się wiadomym nie jest, onemuż Stefanowi Nowakowskiemu

mu Patrona tuteyszego P. Antoniego Sicińskiego z jego szkodą i z jego kosztem postanowił, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się, i ukończony będzie: przeto rzeczony Stefan Nowakowski tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 24 Listopada 1806 na godzinę 9 z rana sam stanął, lub jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądowi tuteyszemu wymienił, i podług przepisow tych środków prawa używał, które do swiejej obrony za najsukuczniejsze osądzi, inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przyznać być winien.

J. Kisielka.

F. Rogowski.

J. Gaudeck.

Z Rady Magistr. K. i wolnego Miasta Sandomierza d. 9 Augusta 1806.

Niżyński.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, niniejszym obwieszczeniem do powszechney podaie wiadomości: iż na instancją opiekunow małoletnich niegdys Józefa Büchterlego, dom tegoż pod Nrem 62 w Kazimierzu stojący ryb. 2288 sądownie oszacowany, z racyi upłynienia bezskutecznie dla niedostatku licytantow pierwszey na dniu 18 Lipca b. r. przeznaczoney licytacji na dniu 13tym Października r. b. o godzinie 3ejej powtornie przez publiczną w tuteyszym Magistracie odprawiac się mającą licytacją sprzedawany będzie; a to z następnymi warunkami: iż.

1) Każdy licytant dziesiątą część kwoty szacunkowej przed zaczęciem licytacji, komityłi wyznaczoney złoży.

2) Ten zaś, który przy kupnie domu utrzyma się, resztującą zaś przez siebie ofiarowaną summę w przeciągu dni 14tu do tuteyszego sądowego depozytu tym pewnie wypłaci, gdyż w przeciwnym razie nowa licytacja na jego koszt wypisana być może. — Wszyscy przeto chcą nabycia pomienionego domu mający na oznaczonym terminie i miejscu znajdować się zechcą. — Wierzyciele zaś zapisowi niniejszemi tym końcem naponimają się, ażeby nie oczekując osobnych przypozwań, pretensy swoje, do protokutu licytacji wnieśli, gdyż inaczej, na niezgłaszających się co do summy z kupna wzmiankowanego domu pochodzący, żaden wzgląd nie byłby miany.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 1. Sierpnia 1806.

Morawski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do powszechney podaie wiadomości: iż rzeczy ruchome po niegdys Antonim Kamińskim pozostale, jako to w złocie, srebrze, zbożu, sukniach, sprzętach domowych, żelazie, powrozach, powozach i pościeli, na dniu 22 Września b. r. o godzinie 3ejej poczynając i następnie kontynuując w domu pod Nrem 91 na ulicy Długiej przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Każdy przeto chcą nabycia co z takowych rzeczy mający, na wyznaczonym terminie i miejscu stawić się zechcą.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 29 Sierpnia 1806.

Michalski.